

Sygn. akt I C 102/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2020 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Jakub Błęsiński
Protokolant:	sekretarka Paula Milewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 października 2020 r. w P.

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w M.

przeciwko U. Z.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Oddała powództwo w całości.

II. Zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w M. na rzecz pozwanej U. Z. kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 102/20

UZASADNIENIE

(...) spółka akcyjna z siedzibą w M. wytoczyła powództwo przeciwko U. Z. o zapłatę kwoty 4 033,27 złotych wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości maksymalnej od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że pozwaną oraz (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. łączyła umowa pożyczki nr (...) z dnia 23 lipca 2018 roku na podstawie której pożyczkodawca udostępnił stronie pozwanej środki pieniężne na zasadach określonych w umowie. Pozwana zobowiązała się do spłaty kredytu, z którego to zobowiązania się nie wywiązała.

W dniu 2 stycznia 2018 roku pożyczkodawca zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę o przeniesieniu ryzyka niespłacania pożyczek, która obejmowała wierzytelność względem strony pozwanej z tytułu wskazanej umowy pożyczki, na mocy której w dniu 22 września 2018 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nabyła przedmiotową wierzytelność.

Następnie w dniu 25 lutego 2019 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarła z powódką umowę ramową przelewu wierzytelności wraz z porozumieniem, której przedmiotem była sprzedaż między innymi wierzytelności przysługującej powodowi w stosunku do strony pozwanej.

Na dochodzone przez powoda roszczenia składa się:

- kwota 3 560,40 zł stanowiąca niespłaconą należność główną,

- kwota 472,87 zł stanowiąca wysokość odsetek umownych i odsetek za opóźnienie w spłacie zobowiązania.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w niniejszej sprawie w dniu 13 września 2019 roku, Sąd Rejonowy w Elblągu nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania. (k. 25)

Pozwana U. Z. wniosła sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej oraz zakwestionowała roszczenie dochodzone pozwem co do zasady jak i co do wysokości.

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego i utraty przez nakaz zapłaty mocy w całości, a także w związku z zarzutem pozwanej co do właściwości miejscowej Sądu, Sąd Rejonowy w Elblągu postanowieniem z 18 grudnia 2019 roku przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Pieszku jako sądowi właściwości ogólnej pozwanej.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Roszczenie powoda nie podlegało uwzględnieniu, albowiem nie zostało udowodnione.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tak więc w niniejszej sprawie na powódce spoczywał obowiązek udowodnienia faktów uzasadniających jej roszczenie, a ponadto w myśl art. 232 kpc ciążył na niej obowiązek wskazywania dowodów, z których wywodziła skutki prawne.

Należy podkreślić, iż powódka nie przedłożyła Sądowi żadnych dokumentów, które potwierdzałyby, że pozwana oraz (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością powołaną w pozwie łączyła umowa pożyczki z której warunków pozwana się nie wywiązała. Brak jest również dowodów na to, iż (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, od której powódka miałaby zakupić przedmiotową wierzytelność, zawarła umowę o przeniesieniu ryzyka niespłacenia pożyczek, która ją obejmowała. Brak jest też dowodów na podjęcie wobec pozwanej działań windykacyjnych przed złożeniem pozwu. Wprawdzie powódka załączyła do pozwu kserokopię wezwania do zapłaty (która nie została poświadczona za zgodność oryginałem) jednak powódka nie dołączyła żadnego dowodu doręczenia wezwania pozwanej, czy chociażby dowodu jego nadania. Do zamknięcia rozprawy powódka, zastąpiona przez profesjonalnego pełnomocnika, nie przedstawiła żadnych dokumentów potwierdzających zasadność jej roszczenia. Ograniczyła się jedynie do złożenia pozwu, który stanowi jedynie pismo procesowe, umowy ramowej przelewu wierzytelności między powódką oraz (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością oraz odpisu pełnego z rejestru przedsiębiorców i pełnomocnictwa, które to dokumenty nie dowodzą wskazanych na wstępie okoliczności. Powódka nie złożyła również dokumentów, których przedłożenia żądała pozwana, a do których przedłożenia zobowiązał ją Sąd. Tymczasem pozwana zakwestionowała istnienie przedmiotowego roszczenia tak co do zasady, jak i wysokości.

Brak jakichkolwiek dowodów uniemożliwia poczynienie przez Sąd ustaleń co do treści ewentualnej umowy zawartej przez pozwanego, ustalenia daty początkowej odsetek, wysokości odsetek oraz charakteru roszczeń i ich wymagalności.

Odnosnie inicjatywy dowodowej Sąd Rejonowy w Pieszku w pełni podziela utarte orzecznictwo Sądu Najwyższego wyrażające się w tezie: „Rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).” (vide wyrok SN z 17 XII 1996r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76; podobnie

również wyrok sądu apelacyjnego w Białymstoku z 21 X 2003 r., I A Ca 516/03, OSP 2004/9/118; wyrok SN z 7 X 1998r., II UKN 244/98, OSNP 1999/20/662).

W tym stanie rzeczy, uznając, iż powódka nie dowiodła swojego roszczenia, Sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepis § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17,00 zł tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa.